

Именуванъ е Александра Николова Харитова, по баща Николова Ушева, родомъ отъ гр. Софий, жив. села ул. "А. Каравеловъ" № 73 - Софий.

— По онова време 1870-73 години-нашето семейство притежавало имотъ на днешния площадъ Царь-Освободителъ. Въ тоя имотъ живѣли като до републиката на столицата, когато бѣ избѣриена отъ кмета Ген. Д. Петковъ. Селайшиятъ наметникъ на Царь-Освободителъ е построена точно върху името гдето бѣше нашата къща. Моятъ баща изградилъ е на това името кръщата. Кръщата бѣше въ лице точно срещу днешното Народно-собрание и бѣше прогута въ града: Николовата кръща при Стамболъ канлъ. Въ нея живѣли цигани-цигари, а по нѣкога и латерни и се добре посещавали — изваха разни хора босаре и бедни, турци, носие християни, цигани и пр.-еснади.

Въ деня на обесването на Левски баща ми не е отишълъ при делото, понеже е било пазаренъ денъ и е медалъ обесването отъ височината на близкия ровъ (която бѣше точно върху името на днешната къща на с. Дбланики).

Всички оми, които по онова време е имали участъ да убиватъ на върето е били поредвани отъ Кръсто Казара отъ махала "Мала-Кемшия", която работи тоя и работилъ е въ оръжията-свдучишкы. Тая хора отъ казаренки еснаде посещавали кръщата на татко ми и следъ освобождението. Та и баща ми не е стоялъ миренъ и кога се чуло, че руситъ освободители извагъ — наближавали Софий, тоя думалъ кой си и въ напъни мишета е ракия въ джаси и дурбове е мигалъ да посреще освободителитъ, за да и погледитъ.

Ще убѣдихме въ стайтъ цо бѣха доленни задъ кръщата и поимъ много-добре кога дядъ освободи където у назъ дойде на гостни едни висока стара френ на име баба Ана и близе въ разговоръ е татко ми Никола Ушевъ по въпроса около обесването, поредението и името гдето е заробенъ Василъ Левски. Мама, представилъ ми предъ домлата френ - иштенка, ми каза че това е баба Ана дошла отъ Софотъ. Азъ бѣхъ могала на бѣло 11 години и поимъ много-добре това, когато дядъ бѣше предъ 49 години.

Стана муца да се направи среща между баба Ана и Кръсто Казара, който както казъ хвѣте е свдучишка е погредвали Левски. Тая среща се качела по изригното целанне на баба Ана дошла специално за да издиги гроба на Аностола. По това тъ изва последователно 3-4 дни по редъ у дома.

Баща ми каза на баба Ана, че Левски е заробенъ тамъ където дружи двама по-рано обесени е били заробени — въ полето на усамотено името, задъ днешниятъ сврдийски казарни — придизително по надолу отъ днешния дворцовъ паркъ. Баща ми, срещу такъ сгоди на баба Ана, че Кръсто Казара при зараване тѣлото на Левски е поставилъ около главата му три тухи — знакъ, който да различава гроба на Левски отъ гробоветъ на дружитъ двама обесени. Баща ми повика Кръсто Казара който дойде у дома заедно е свдучишка си и и срещна и баба Ана. Кръсто Казара повтори предъ баба Ана и предъ всички присѣтвувачи, че той е

поуредвалъ Левски, че знае мѣстото и че е поставилъ
около главата на дъкона три тухли за отличие отъ
другитѣ гробове. Знае, че тогава въ продължение на два
три дни Кръстьо Кацара, съдружникъ му, баба ми и
баба Ана доуха на мѣстото гдѣто и е волилъ Кръстьо
Кацара и тамъ е разрешенъ на властта едъ правили
разкопки, обаче нѣзи разкопки едъ били много незна-
чителни и отъ това помнѣ какъ баба Ана изразяваше
недоволство за гдѣто не едъ изкопали повече мѣсто и наме-
ратъ коститѣ Лу. За гробното мѣсто на Вагилъ Левски,
че е тамъ - въ тодъ край къмъ чувала и отъ цената на
Кръстьо Кацара на име Стесръка

Узнало че по отова време роднинитѣ на Левски
не се интересувала. Много лесно, тѣ моура да придобратъ
коститѣ, оуе тогава... До оуе не едъ разпитвана отъ
никакъва официална комисия по тодъ въпрос, нито отъ
други частни лица, освенъ отъ гдѣ Черкезовъ, който позна-
валъ като детъ на семейно познатитѣ ми - софийци
Георги С. Казаковъ.

гр. София

24. августъ, 1937 г.

А. Н. Харитова

Продвѣтъ разпита Соф. судия и
членъ на град. комиситетъ по издирване гроба и коститѣ Левски: В. Каринъ

Присѣтвували:

В. Каринъ
Г. Черкезовъ

P.S. Бащата на Татъ А. Н. Харитова -
Никола Илиев е билъ 3-4 години следъ освободу-
нието общински съветникъ и едъседѣтъ заседащъ.

А. Н. Харитова

Г. Черкезовъ

А. Каринъ